

se med den seneste ændring af straffelovens § 235 (nyt stk. 2) i 1994 fremhæves det i forarbejderne til bestemmelsen, at ikke alene tegninger, men også billeder frembragt ved hjælp af edb, som ikke afbilder et virkeligt samleje eller anden kønslig omgængelse, falder uden for bestemmelsen. Især den sidste begrænsning kan give anledning til bevisproblemer, idet f.eks. computer-skabte billeder kan fremtræde som identiske med egentlige billeder.

Udvalget har drøftet, om også computer-skabte fremstillinger eller andre fremstillinger, der har fuldstændig lighed med fotografier o.l., bør være omfattet af den strafferetlige regulering. Udvalget finder, at hensynet til beskyttelse af børn mod misbrug ikke nødvendiggør, at sådanne fremstillinger omfattes af reguleringen. Med hensyn til de bevisspørgsmål, der kan opstå, henviser udvalget til Justitsministeriets besvarelse af 30. november 1994 af spørgsmål nr. 13 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (besiddelse af børnepornografi) (L 38 - bilag 1-4). Det fremgår bl.a. af besvarelsen, at det vil påhvile tiltalte at sandsynliggøre, at billederne er frembragt ved hjælp af edb. Anfører tiltalte omstændigheder, der i et vist omfang bestyrker påstanden, må anklagemyndigheden føre modbevis f.eks. ved at godtgøre, at man på alle tænkelige måder har forsøgt at bevise tiltaltes påstand, men uden resultat. Udvalget finder på denne baggrund, at der ikke er behov for en strafferetlig regulering af sådanne fremstillinger.

Under udvalgets drøftelser af, om der er behov for ændringer af de gældende regler om børnepornografi i straffelovens § 235, er der i øvrigt navnlig peget på tre spørgsmål.

For det første har udvalget overvejet, om det nuværende gerningsindhold i stk. 1 fortsat skal være begrænset til den erhvervmæssige udbredelse. For det andet har udvalget undersøgt, om besiddelseskriteriet i stk. 2 i tilstrækkelig grad er egnet til at dække de relevante situationer i forbindelse med IT-udbredelse af børnepornografisk materiale. For det tredje har udvalget vurderet, om bestemmelsens strafferammer fortsat må anses for passende.

Der kan i øvrigt henvises til betænkningen s. 54-55.

6.5.2. Udvalgets overvejelser og forslag vedrørende gerningsindholdet i straffelovens § 235, stk. 1.

Udvalget finder, at udviklingen på IT-området har medført, at en begrænsning til kriminalisering af - eller til en højere strafferamme for - erhvervmæssig spredning i dag er en utilstrækkelig strafferetlig beskyttelse, og at man bør kriminalisere udbredelse i en

videre kreds i samme omfang. Dette gælder også for spredning af børnepornografi.

Som straffelovens § 235, stk. 1, er formuleret i dag, kan spredning af utugtige fotografier, film o.l. af børn kun straffes efter den kvalificerede bestemmelse i stk. 1, hvis det kan bevises, at gerningsmanden har haft forsæt til erhvervmæssig spredning. Er dette ikke muligt, kan der alene straffes efter stk. 2 (med bødestraf) for gerningsmandens besiddelse af de utugtige billeder, der er omfattet af denne bestemmelse.

Udvalget finder derfor, at kriminaliseringen i stk. 1 bør udvides til ud over den erhvervmæssige udbredelse også at omfatte udbredelse i en videre kreds. Udvalget har valgt at anvende udtrykket »udbredelse i en videre kreds«, da dette udtryk i forvejen benyttes i straffeloven, jf. § 266 b om racediskriminerende udtalelser mv.

Udvalget har lagt vægt på, at adgang til børnepornografi via Internettet muliggør en meget omfattende udbredelse. Det er efter udvalgets opfattelse utvivlsomt, at en del af denne udbredelse ikke er erhvervmæssig, men udvalget finder, at også ikke-erhvervmæssig udbredelse af billeder i en videre kreds kan være egnet til at understøtte produktion af børnepornografisk materiale, og at kriminalisering af sådan udbredelse dermed kan tjene til at forebygge de samme misbrug, som forbud mod den erhvervmæssige udbredelse.

Endelig anfører udvalget, at en sådan ændring af straffelovens § 235, stk. 1, vil bringe dansk ret på linie med norsk, svensk, tysk og fransk ret, der ikke stiller krav om, at udbredelsen skal være erhvervmæssig.

Der kan i øvrigt henvises til betænkningen s. 55-57. Herudover kan henvises til betænkningen side 31 ff., hvor spørgsmålet om informationsspredning mere generelt er behandlet.

For så vidt angår udbredelse af børnepornografi via elektroniske informationssystemer, herunder via hjemmesider på Internettet, vil strafansvaret i første række påhvile den, der lægger materialet ind i systemet (»uploader«), og som dermed er den, der umiddelbart udbreder materialet. Udvalget behandler side 38-43 mere generelt spørgsmålet om, hvorvidt ansvaret f.eks. også kan påhvile indehaveren af den pågældende hjemmeside, hvis det materiale, der spredes via systemet, er lagt ind på hjemmesiden af andre.

Udvalget anfører, at indehaveren antagelig vil kunne dømmes for medvirken ved passivitet, hvis hans kendskab til indholdet kan bevises. I den givne situation antager udvalget således, at der påhviler indehaveren en handlepligt, dvs. en pligt til at slette det strafbare indhold. Udvalgets beskrivelse af retstilstanden